

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

F U N D A C I Ó
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIJOURS 15 D'ABRIL DE 2009

3-24.CAT

AVUI

AVUI

EL PERIODICO

LA VANGUARDIA

EL PERIODICO

EL PAIS

EL PAIS

L'índex de fracàs escolar a Catalunya baixa un punt i se situa al 21%

El 21% d'alumnes de l'ESO no es treuen el títol de graduat

Editorial: Ressonats en el sistema educatiu

El Govern decideix no recórrer la llei d'educació de Catalunya

El modelo catalán de integración se complementa con los Espais de Benvinguda

Una escola de Vic amb nens de 22 països aspira al premi Ensenyament

Una avenida para el libertario Ferrer i Guàrdia

Educación quiere menos másters pero de más calidad

3-24.CAT. 15.04.10

L'ÍNDEX DE FRACÀS ESCOLAR A CATALUNYA BAIXA UN PUNT I SE SITUA AL 21%

L'índex de fracàs escolar a l'Educació Secundària Obligatòria, a l'ESO, ha baixat un punt, però continua per sobre del 21%, segons dades del curs passat presentades pel Departament d'Educació. El conseller, Ernest Maragall, ha avaluat les dades de manera positiva, ja que cal tenir en compte que inclouen la incorporació de 150.000 alumnes estrangers des del 2002. La mitjana del fracàs escolar a la Unió Europea és del 18%, mentre que a Espanya era del 30,8% en dades del 2006.

Aquesta xifra és la suma dels estudiants que van repetir, van optar per no examinar-se o van abandonar els estudis, i ha passat del 30,4% al curs 2002-2003 a l'actual 21%. El conseller d'Educació ha matisat que aquests números no reflecteixen el total del fracàs escolar, que és inferior, perquè una part d'aquests alumnes es reintegren al sistema educatiu a través dels programes de qualificació professional inicial (PQPI).

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, ha admès que cal continuar millorant i alhora ha afirmat que aquest és el camí a seguir. Cal "treballar en condicions de molta exigència, d'alta complexitat, de gestió de canvis socials indiscutibles i de processos derivats també de la presència entre nosaltres de molts ciutadans d'altres procedències", ha explicat Maragall.

Del total d'alumnes que van acabar l'ESO i van decidir continuar estudiant, prop del 58% es va decantar per cursar Batxillerat i el 42%, cicles formatius. Dels que van fer Batxillerat el curs passat, una mica més del 70% dels estudiants es van graduar.

[inici](#)

AVUI. 15.04.10

EL 21% D'ALUMNES DE L'ESO NO ES TREUEN EL TÍTOL DE GRUAT

El 78,6% d'alumnes de secundària van graduar-se | Ernest Maragall valora positivament la xifra de graduats, que puja, i destaca que en els estudis postobligatoris molts alumnes es reincorporen al sistema

El 78,6 per cent dels alumnes matriculats a quart d'ESO el curs 2008/09 van graduar-se. La resta, un 21,4%, no van aconseguir aquesta titulació, o bé perquè no van aprovar o bé perquè directament no es van avaluar. D'entre els que van suspendre un 10% van optar per repetir curs i quasi un 8% van demanar un certificat d'estudis.

La xifra del 21,4% de joves que no van obtenir el títol de graduat en l'ESO és una xifra un punt millor que la dada de fa un any. "Se n'ha de fer una lectura positiva", va dir el conseller Ernest Maragall, que va recordar la situació especialment difícil que ha viscut el sistema educatiu en aquest país els últims anys, amb un increment progressiu d'alumnat estranger (més de 150.000 des del 2002). "No només hem estat capaços d'absorbir els nous alumnes sinó que cada any la xifra de graduats ha augmentat i, dels que no s'han graduat, molts s'han tornat a incorporar al sistema educatiu a través d'altres camins (a través dels programes de qualificació professional inicial)", va dir.

El titular d'Educació va presentar ahir les dades administratives (tretes directament de les escoles i instituts) que radiografiaven el curs passat i va certificar que quasi 50.000 alumnes es van graduar en secundària. Aquest any (curs 2009/10) s'han matriculat a primer de cursos postobligatoris (siguin cicles de formació de grau mitjà o batxillerat) 77.148 alumnes, cosa que vol dir que hi ha un 55,6% d'alumnes en aquests cursos postobligatoris que venien d'altres camins (d'algun altre cicle inicial, de les proves d'accés específiques, eren repetidors o venien d'altres titulacions). "Demostra -va dir Ernest Maragall- la capacitat de recuperació del sistema educatiu".

Desorientats

El conseller, però, també va fer autocrítica i va reconèixer que el vaivé de joves que canvien de cicles després de l'ESO "potser vol dir que no els informem ni orientem prou bé de les possibilitats que tenen".

D'altra banda, el 70% d'alumnes que el curs 2007/08 van matricular-se a batxillerat l'any passat van graduar-se a segon. Quasi un 30% van repetir, abandonar o bé van passar a cicles formatius de grau mitjà. Dels que van aprovar segon de batxillerat, la immensa majoria (més del 82%) van aprovar la selectivitat. En canvi, dels alumnes que fa dos anys van començar un cicle formatiu (de grau mitjà), només el 54% el van aprovar.

El conseller d'Educació va dir que el seu objectiu és que d'aquí deu anys el 90% de joves de fins a 18 anys estiguin fent algun tipus d'estudi.

Accedir al document oficial en PDF (web del Departament d'Educació www.gencat.cat/educacio):
http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/AppJava/notapremsavw/detall.do?id=33549

[inici](#)

AVUI. 15.04.10

EDITORIAL

RESSAGATS EN EL SISTEMA EDUCATIU

Les dades fetes públiques pel departament d'Educació sobre el percentatge d'alumnes que finalitzen els estudis donen una informació poc clara més enllà del seu valor indicatiu, de mostrar tendència. Un 21 per cent de fracàs escolar a l'ESO pot ser una xifra raonable si es té en compte que millora lleugerament les estadístiques en relació a cursos anterior, però també es pot qualificar de negativa si el que subratllem és que dos de cada deu alumnes en aquest país no arriben ni tan sols a culminar amb normalitat la seva etapa d'educació obligatòria, la qual cosa situa un bon nombre de joves en una mala posició de sortida cap a la vida adulta.

A més, tampoc n'hi ha prou fent la valoració des d'aquesta visió de l'ampolla mig plena o mig buida, sinó que també cal tenir en compte la mateixa ampolla. És a dir, que no serveix de gaire res saber quants alumnes superen el llistó sense tenir en compte fins a quin punt per obtenir millors resultats es modifica el llistó a la baixa. L'important en un sistema educatiu és tant que el culminin amb èxit el màxim d'alumnes com que els que assoleixin l'objectiu en surtin ben preparats. En un model educatiu seriós i competitiu no val el refrany aquell que diu que ja els suspendrà la vida. Cal assegurar que la realitat de la vida adulta es pugui encarar amb prou bagatge formatiu per no ser víctima de la precarietat laboral i perquè no baixi el nivell intel·lectual col·lectiu.

Tenint en compte les dificultats que crea haver d'absorbir la població escolar nouvinguda i la dinàmica del sistema educatiu català, podem dir que, malgrat totes les prevencions, les coses no estan tan malament. Malgrat tot, sí que caldria mirar de fer un esforç tant des de l'administració com des dels agents socials implicats a millorar aquelles franges del sistema que aboquen els alumnes a carrerons sense sortida o giragonses curriculars desorientades. Potser falta informació, o informació més ben donada, i probablement també calgui més implicació dels pares i mares en el seguiment d'un procés educatiu que marca el futur dels fills.

[inici](#)

EL GOVERN DECIDEIX NO RECÓRRER LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA

*L'autonomia dels centres i la creació del cos docent propi no s'alteraran
El fracàs escolar baixa, però encara afecta dos de cada 10 estudiants catalans*

La llei d'educació de Catalunya (LEC) continuarà tal com va ser aprovada pel Parlament el juliol del 2009. Demà finalitza el procés de conciliació de sis mesos obert pel Govern després que el PP presentés un recurs davant el Tribunal Constitucional. No obstant, ahir, en l'última reunió del calendari, el Govern va reafirmar la seva postura després d'una trobada amb una delegació del Departament d'Educació encapçalada per Francesc Colomé, secretari de Polítiques Educatives, i va decidir que no posarà traves al desplegament de la LEC.

Dos aspectes de la llei que havien provocat algun dubte a les files socialistes van rebre el vistiplau. En primer lloc, el concepte d'autonomia que permet als centres, amb uns objectius comuns, dibuixar la seva ruta decidint la quantitat d'hores dedicades a les diferents assignatures. El segon aspecte, el més conflictiu, era la creació d'un cos docent català, que va irritar les files populars. Veus del PP van afirmar que impediria a professors d'altres comunitats ensenyar a Catalunya.

El manteniment de l'estatu quo legislatiu va tenir regust de victòria a Educació, tot i que Àngel Gabilondo, ministre d'Educació, ja havia llançat missatges d'avinença. El ministre va assegurar l'octubre de l'any passat que no tenien cap intenció de presentar un recurs contra la llei.

MILLORA A L'ESO

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, es va prendre ahir un respir del setge dels sindicats per presumir d'alguns èxits. El nombre d'estudiants catalans que es graduen de l'ESO segueix a l'alça. El curs passat es va situar en el 78,6%, més d'un punt per sobre de l'anterior (77,4%). El 2002-2003 el percentatge va ser del 69,6%, si bé l'entrada en vigor de la llei orgànica de qualitat de l'educació (LOCE) i l'obligatorietat de repetir curs amb un determinat nombre de suspensos van ajudar a lluitar contra el fracàs. Pel conseller, és «un procés de millora indiscutible».

El 21,4% dels alumnes –dos de cada 10– matriculats l'any passat a quart d'ESO no van obtenir el títol: un 9,6% van haver de repetir curs, un 7,8% van sol·licitar un certificat i un 4% no s'hi van presentar. La Conselleria d'Educació va destacar la capacitat de recuperació del sistema educatiu: molts alumnes que repeteixen curs acaben obtenint la titulació i els que abandonen es poden reintegrar a través del Programa de Qualificació Professional Inicial (PQPI). «No queden fora del sistema», va afirmar. Maragall va emmarcar els seus èxits en un context social «complex», amb un percentatge d'alumnes immigrants que va créixer del 6,9% el 2002 al 17,9% en el curs anterior.

El conseller va destacar «la creixent importància en quantitat i qualitat de l'educació postobligatòria». El curs passat, la xifra d'alumnes matriculats a primer curs de la formació no obligatòria va tenir un increment del 55,6%, com a conseqüència dels alumnes que van tornar a les aules mitjançant proves d'accés i aquells que van decidir estudiar un segon cicle.

MÉS BATALLES

Els sindicats preparen nous assalts contra la política d'Educació. A la convocatòria de dues vagues (18 de maig i 28 de setembre), el calendari de mobilitzacions publicat ahir afegeix concentracions davant els ajuntaments, tancades i referèndums als col·legis amb la participació de pares i alumnes de secundària.

Els ministres de la UE volen que els nois sense estudis no superin el 10%

Els ministres d'Educació de la Unió Europea aspiren que l'any 2020 el percentatge de joves que deixen prematurament els estudis no superi el 10% i que els titulats universitaris o de FP de grau superior s'elevin al 40%, segons van posar de manifest en el consell celebrat a Madrid.

Espanya compleix l'última taxa, però ronda el 30% en abandonament escolar, el doble que la mitjana europea. El ministre Àngel Gabilondo va dir que es fixaran objectius anuals nacionals i que es vigilarà si els països compleixen les metes per identificar les dificultats i mirar de resoldre-les.

[inici](#)

EL MODELO CATALÁN DE INTEGRACIÓN SE COMPLEMENTA CON LOS ESPAIS DE BENVINGUDA

En Barcelona hay aulas temporales para los alumnos extranjeros que llegan el último trimestre

El modelo catalán de integración escolar ha desarrollado las llamadas aulas d'acollida, espacios dentro del mismo centro donde el alumno extranjero recibe una formación intensiva en lengua catalana y una atención curricular personalizada durante unas horas a la semana y durante un tiempo determinado hasta que puede incorporarse plenamente a su grupo-clase. Actualmente en Catalunya hay 1.178 aulas de acogida distribuidas por todo el territorio.

Pese a las quejas iniciales por parte de algunos sectores educativos que temían que la estancia de algunos alumnos en estas aulas se alargase y que se convirtiesen en guetos educativos, desde su creación el curso 94-95 no han dejado de crecer y consolidarse. En estos momentos es una experiencia muy bien valorada tanto por los alumnos como por los profesores. Los primeros reconocen que el desconocimiento de la lengua les aísla al llegar a una clase y que es necesaria esa inmersión. Los profesores ven que de ese modo se les facilita su trabajo docente. En la mayoría de aulas de acogida suele haber entre 12 y 15 alumnos y pasan allí un máximo de 15 horas semanales. El tiempo de estancia es muy variable, aunque hay casos que llegan a pasar hasta dos años.

Inicialmente se crearon los llamados Tallers d'Adaptació Escolar (TAE), que se concentraban en unos pocos centros y allí debían acudir los alumnos recién llegados. En cierto modo, aquella experiencia ha tenido continuidad en los Espais de Benvinguda Educativa (EBE) - nacidos el curso 2008-09-que en parte suplen las dificultades de centros pequeños para tener aulas de acogida y facilitan una formación más intensa.

Las tres primeras experiencias pioneras de EBE se han desarrollado en Vic, Reus y Cornellà de Llobregat. También en este caso las protestas iniciales han sido muy llamativas, pero los resultados no parecen ser tan negativos. Aun así, el Síndic de Greuges ha llegado a efectuar varias recomendaciones como limitar el tiempo de estancia o asegurar los recursos necesarios para evitar su fracaso.

Desde el Departament d'Educació se ha iniciado otra experiencia en Barcelona con la Aules Temporals que serían el equivalente a un EBE pero sólo para los alumnos que llegan a mitad del último trimestre. Se han instalado en algunos institutos de secundaria como el Sant Andreu o el Vall d'Hebron.

Un reciente estudio de Carina Siqués, de la Universitat de Girona, sobre las aulas de acogida demuestra que la variable que mejor describe las diferencias de conocimiento de catalán entre este alumnado extranjero es su adaptación escolar. Esta variable influye tanto sobre los resultados que mitiga los efectos de otras variables como el tiempo de estancia en Catalunya, el número de horas semanales que pasan en el aula o la lengua inicial del alumno

[inici](#)

UNA ESCOLA DE VIC AMB NENS DE 22 PAÏSOS ASPIRA AL PREMI ENSENYAMENT

*La Sínia, amb quasi el 100% d'alumnes d'origen estranger, obté resultats destacats
El centre és finalista del guardó que avui concedeix la Fundació Cercle d'Economia*

«Pobres nens». L'hi va dir al Sergi una persona pròxima quan li va comunicar que els seus fills anirien al CEIP La Sínia. El Sergi és un dels pocs pares nascuts a Catalunya amb fills a La Sínia. Un, a P-5 i una, a P-3. El comentari en qüestió revela la idea estereotipada que el Vic tradicional té del centre. Però el Sergi va prescindir de la idea estereotipada i va voler conèixer la realitat. Va conèixer «un projecte que ensenya el nen a pensar i l'invita a ser creatiu i un professorat amb una implicació tremenda» i va prendre la seva decisió. Set mesos després, la celebra. El jurat del premi Ensenyament del Cercle d'Economia també va voler conèixer La Sínia i aquesta tarda l'escola aspira, ja finalista, a guanyar el guardó.

El 69% dels 340 alumnes que té La Sínia han nascut a l'estranger. Encara que els cognoms de la majoria del 31% restant són estrangers, Carme Carbonell, la directora del centre, pot afirmar: «Són catalans de tota la vida». On uns veuen un problema, altres veuen una realitat per gestionar. Carbonell pertany a la segona categoria. «Tenim alumnes de 22 orígens. Molt bé. Hem de donar a aquesta diversitat els millors resultats acadèmics possibles», diu.

En l'avaluació de sisè de primària del curs passat, la primera que es va fer, els alumnes de La Sínia van superar la mitjana de les escoles catalanes en català i en castellà. No va passar el mateix en matemàtiques.

Té una explicació. El català és l'element central de l'ensenyament a La Sínia. «La llengua posarà els nostres alumnes en igualtat d'oportunitats davant la vida amb altres alumnes –diu Carbonell–. Incorporar-los una llengua nova que no senten a casa és la nostra aposta perquè triomfin en els estudis».

LÈXIC RIC / En educació infantil les classes són eminentment orals, es busca una aplicació funcional dels conceptes ensenyats i s'utilitza un lèxic inusualment ric. A primària la llengua, sobretot escrita, és l'eix del currículum.

Els altres dos fets diferencials de La Sínia són la relació que estableix amb el barri i amb la família. Respecte a la primera relació, Carbonell diu: «No entenc l'escola sense donar resposta al seu entorn. L'escola ha d'estar oberta al barri i ser un dels seus pilars». I respecte a la segona: «Som tan pesats com afectuosos». El resultat de trucar als pares davant de qualsevol disfunció i a la vegada ajudar-los quan per exemple van a l'escola perquè se'ls ha espatllat la calefacció de casa és que a piscina, esport, les sortides i les colònies hi van el 100% dels escolars. Preguntin en altres escoles amb uns alumnes semblants.

«Ballem el ball dels alumnes», afirma Elisabet Franquesa, la cap d'estudis. És un ball «trepidant» que requereix un claustre «dinàmic, atrevit, flexible, amb capacitat d'improvisació i compromès», segons indica Franquesa.

[inici](#)

EL PAIS. 15.04.10

UNA AVENIDA PARA EL LIBERTARIO FERRER I GUÀRDIA

Murió el 13 de octubre de 1909, fusilado por la participación que no tuvo en la Semana Trágica. Francesc Ferrer i Guàrdia fue un pedagogo libertario. Y Barcelona reparó ayer parcialmente aquella injusticia dedicándole una avenida. Es la segunda vez que la ciudad le rinde reconocimiento. Durante la Guerra Civil, el hoy teatro Borràs fue denominado Ferrer Guàrdia, nombre que perdió al triunfar el general Franco.

La avenida dedicada al fundador de la Escuela Moderna se llamaba hasta ayer Marqués de Comillas, en honor de Antonio López López, que participó en el tráfico de esclavos. En la imagen, de izquierda a derecha, la concejal del distrito de Sants-Montjuïc, Imma Moraleda, el primer teniente de alcalde, Carles Martí, y Maria Rosa Alella, directora de la Biblioteca Ferrer i Guàrdia, en el momento de descubrir una de las placas de la calle dedicada al pedagogo.

[inici](#)

LA VANGUARDIA. 15.04.10

EDUCACIÓN QUIERE MENOS MÁSTERS PERO DE MÁS CALIDAD

El ministerio cree que los títulos son "demasiado generalistas"

El Ministerio de Educación se ha propuesto reordenar la oferta de estudios universitarios de posgrado. Según el secretario general de Universidades, Màrius Rubiralta, en España hay "demasiados másters y demasiado generalistas", por lo que propone una reconversión de los títulos que se deberá hacer en seis años como máximo. A partir del curso que viene la Agencia Nacional de Evaluación de la Calidad y Acreditación (Aneca) otorgará menciones de calidad a los másters que considere de excelencia.

El curso actual las universidades españolas ofrecen 4.203 másters oficiales - acreditados por la Aneca y de precio público-, 450 de los cuales se cursan en universidades catalanas. Para el curso que viene, los centros de Catalunya aumentarán el número de másters hasta llegar a los 587. En un principio, la Generalitat y las universidades acordaron eliminar los másters que en su segunda edición no llegasen a un mínimo de alumnos - 15 en los títulos profesionalizadores y 12 en los de investigación-. Sin embargo, no está claro que esto vaya a llevarse a cabo por ahora, ya que las universidades no quieren prescindir de sus títulos. La mayoría de los centros no se plantea una modificación a la baja de su oferta de títulos de posgrado. La oferta de másters prácticamente se ha doblado en tres cursos en Catalunya. De los 305 títulos oficiales del curso 2007-2008, se ha pasado a los 587 del próximo curso en Catalunya. El aumento de la oferta ha ido acompañado de un incremento de la matriculación. El curso 2006-2007 se matricularon 3.629 alumnos, mientras que el curso 2007-2008 lo hicieron 7.054.

En círculos universitarios de Catalunya toman con precaución los planes del ministerio. La medida se considera "algo intervencionista", ya que la mención de calidad obligaría a las universidades a eliminar másters que no obtuviesen tal reconocimiento. Estos títulos oficiales son relativamente nuevos y la distinción propuesta por el ministerio serviría como elemento de elección para los estudiantes. Las universidades recibirán más información sobre la reconversión propuesta. Los másters oficiales, adaptados al espacio europeo de educación superior, se crearon antes que la oferta de grados - antiguas licenciaturas y diplomaturas-. "Debería haber sido al revés, por eso muchos másters son generalistas ahora; no derivan exactamente de los nuevos grados, sino de los planes de estudio antiguos", explican en las universidades.

[inici](#)